

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 13.4.2007
KOM(2007) 184 wersja ostateczna

KOMUNIKAT KOMISJI DLA RADY

Ramy europejskiego badania kompetencji językowych

KOMUNIKAT KOMISJI DLA RADY

Ramy europejskiego badania kompetencji językowych

1. WPROWADZENIE

Wielojęzyczność należy do głównych wartości europejskich. Współtworzy unikalny charakter Europy, przyczyniając się do bogactwa jej kultury i społeczności. Nauka języków obcych zwiększa szanse kariery, pogłębia zrozumienie kultury własnej i obcej oraz zwiększa gotowość do zmiany miejsca pobytu.

Poprawa umiejętności językowych Europejczyków stanowi również istotny cel na drodze ku poprawie umiejętności i kwalifikacji ludności w perspektywie lizbońskiej strategii na rzecz wzrostu i zatrudnienia. Rada Europy, obradując w Barcelonie w marcu 2002 r., apelowała o kontynuowanie działań „(...) mających na celu podnoszenie poziomu podstawowych umiejętności, w szczególności poprzez nauczanie co najmniej dwóch języków obcych począwszy od bardzo młodego wieku.” Jednocześnie wezwała do „wprowadzenia w 2003 r. wskaźnika kompetencji językowych”¹.

Dlatego też Komisja wraz z państwami członkowskimi podjęły cały wachlarz rozmaitych działań skierowanych na propagowanie prawidłowych koncepcji polityki w dziedzinie nauczania języków obcych w ramach strategii „Kształcenie i szkolenie 2010”².

W komunikacie z 2005 r. pt. „Europejski wskaźnik kompetencji językowych”³, Komisja nakreśliła szczegółową koncepcję strategii opracowania europejskiego badania kompetencji językowych, służącego zgromadzeniu danych koniecznych dla wypracowania ogólnoeuropejskiego wskaźnika kompetencji językowych. Na tej podstawie Rada w maju 2006 r.⁴ doszła do ostatecznych ustaleń w sprawie szeregu kluczowych kwestii dotyczących europejskiego wskaźnika kompetencji językowych, podkreślając pilną potrzebę przeprowadzenia stosownego badania. Rada zachęciła Komisję do powołania Komitetu konsultacyjnego ds. europejskiego wskaźnika kompetencji językowych (dalej zwanego komitetem) z udziałem ekspertów krajowych, którego zadaniem będzie doradzanie Komisji w przygotowaniu i wdrażaniu badania⁵. Prace komitetu wniosły poważny wkład w opracowanie niniejszego komunikatu. Rada zaznaczyła również, że oczekuje od Komisji przedstawienia Radzie sprawozdania na temat postępów prac. Niniejszy komunikat spełnia to oczekiwanie.

¹ Rada Europejska w Barcelonie, 15-16 marca 2002 r., Konkluzje Prezydencji, część I pkt 43.1; marzec 2002 r.

² Nowa strategia ramowa w sprawie wielojęzyczności, COM (2005) 596 wersja ostateczna.

³ Europejski wskaźnik kompetencji językowych, COM (2005) 356 wersja ostateczna.

⁴ Konkluzje Rady w sprawie europejskiego wskaźnika kompetencji językowych z 18-19 maja 2006 r. (Dz.U. C 2006 172 str. 1).

⁵ Komisja powołała komitet decyzją Komisji z dnia 26 października 2006 r. W roku 2006 odbyły się dwa posiedzenia komitetu.

Komisja wydała niedawno komunikat określający spójne ramy wskaźników i poziomów odniesienia⁶ służących wsparciu realizacji ogólnej strategii w dziedzinie kształcenia i szkoleń. Ramy zawierają propozycję opracowania zestawu 20 kluczowych wskaźników obejmujących najważniejsze dziedziny. Szczególne wyzwania stawia opracowanie wskaźnika znajomości języków.

Komunikat proponuje rozstrzygnięcia we wszystkich pozostałych kwestiach dotyczących opracowywanego badania, które zostały podkreślone w majowych konkluzjach Rady z 2006 r. Jednocześnie proponuje Radzie uwzględnienie proponowanych ram badania. Na tej podstawie Komisja, we współpracy z komitetem i państwami członkowskimi, będzie w stanie wdrożyć badanie. Niniejszy komunikat przewiduje, że badanie można będzie przeprowadzić w ciągu pierwszych sześciu miesięcy 2009 r.

2. RAMY EUROPEJSKIEGO BADANIA KOMPETENCJI JĘZYKOWYCH

Europejskie badanie ma na celu dostarczenie państwom członkowskim, twórcom polityki, nauczycielom i uczestnikom procesu nauczania wiarygodnych i porównywalnych danych na temat faktycznego stopnia znajomości języków obcych w Unii Europejskiej. Dostarczy wiedzy na temat potencjału wielojęzyczności wśród młodzieży, ujawni źródła wzorcowych praktyk i osiągnięć, umożliwiając ocenę postępów w realizacji celu, jakim jest poprawa poziomu nauczania języków obcych.

Badanie zostanie przeprowadzone przez Komisję, wspomagana poradami komitetu, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi.

2.1. Badane umiejętności językowe

Na pierwszym etapie gromadzenia danych opracowane zostaną sprawdziany trzech podstawowych umiejętności językowych: czytania, rozumienia ze słuchu oraz pisania. Komisja podejmie działania w kierunku opracowania narzędzi pozwalających na sprawdzian czwartej z umiejętności – mówienia – do czasu kolejnych badań.

Zadaniem europejskiego badania jest *ocena ogólnego poziomu znajomości języków obcych w każdym z państw członkowskich*⁷. Wersja ostateczna sprawdzianu powinna obejmować: *czytanie, rozumienie ze słuchu, pisanie, oraz mówienie*. Niektóre umiejętności są jednak łatwiejsze do sprawdzenia od innych. Sprawdziany umiejętności ustnej wypowiedzi mogą się wiązać z koniecznością przeprowadzenia egzaminu ustnego z żywym egzaminatorem – znacznie bardziej skomplikowanego niż sprawdziany z rozumienia.

W swych Konkluzjach z maja 2006 r. Rada stwierdza, że ze względów praktycznych w pierwszym etapie gromadzenia danych wskazane byłoby udostępnienie sprawdzianów trzech umiejętności językowych, które są najdogodniejsze w ocenie (rozumienie ze słuchu, czytanie oraz pisanie). Komitet podziela to stanowisko.

Pierwszy etap badania powinien zatem obejmować te trzy umiejętności. W stosownym czasie Komisja podejmie inicjatywę zmierzającą do zapewnienia, że czwarta z umiejętności, *mówienie*, zostanie włączona na kolejnych etapach badania.

⁶ Spójne ramy wskaźników i poziomów odniesienia dla potrzeb monitorowania postępów w realizacji celów lizbońskich w dziedzinie kształcenia i szkoleń, COM (2007) 61 wersja ostateczna.

⁷ COM(2005) 356 wersja ostateczna

2.2. Języki objęte sprawdzianem

Badanie europejskie w każdym z państw członkowskich powinno objąć sprawdziany umiejętności w pierwszym i drugim spośród najczęściej wykładanych europejskich języków urzędowych w UE – a są to angielski, francuski, niemiecki, hiszpański i włoski. Ramowe warunki przeprowadzania sprawdzianów zostaną udostępnione wszystkim państwom, które zamierzają umożliwić, w ramach opcji krajowych, dokonywanie sprawdzianów w językach innych niż pięć wymienionych już na pierwszym etapie badania.

W konkluzjach Rady z maja 2006 r. zaleca się, by w pierwszym etapie badania powinny być dostępne „(...) testy z tych urzędowych języków Unii Europejskiej, które są najpowszechniej nauczane w państwach członkowskich, ponieważ zapewnia to możliwość przeprowadzenia testów na wystarczająco licznej próbie uczniów”, a „państwa członkowskie same określają, których z tych języków urzędowych mają dotyczyć testy”⁸. Liczbę języków poddanych sprawdzianom w pierwszym badaniu powinno się zatem ograniczyć do angielskiego, francuskiego, niemieckiego, hiszpańskiego i włoskiego, a więc tych europejskich języków urzędowych, które są najpowszechniej nauczanyimi językami obcymi w państwach członkowskich⁹. Dlatego też badanie w każdym z państw członkowskich powinno obejmować dwa najbardziej powszechnie nauczane spośród wymienionych języków.

Państwom członkowskim należy jednak udostępnić odpowiednie narzędzia i umożliwić skorzystanie z nich przy dokonywaniu sprawdzianu kompetencji językowych w innych językach niż dwa najpowszechniej nauczane z listy pięciu wymienionych języków. W stosownym czasie Komisja podejmie działania, uprzedzając kolejną turę sprawdzianów, zapewniając objęcie badaniem wszystkich urzędowych języków europejskich, które są wykładane w Unii Europejskiej.

2.3. Ramy odniesienia

Badanie powinno być oparte na narzędziach pozwalających na ocenę ciągłego zakresu rosnących poziomów umiejętności, począwszy od poziomu A1 do poziomu B2 w skalach Europejskiego systemu opisu kształcenia językowego.

Rada zwróciła się do Komisji z prośbą o opracowanie europejskiego wskaźnika kompetencji językowych, stwierdzając, że „ocena testów powinna opierać się na skalach stosowanych w ramach europejskiego systemu opisu kształcenia językowego”¹⁰.

Wspólne europejskie ramy odniesienia (CEFR) stanowią wytyczne dotyczące opisu postępów w nauce języków obcych. Ich główny cel to zapewnienie ram dla metod oceny i nauczania w odniesieniu do wszystkich języków w Europie. CEFR składa się ze skali sześciostopniowej dla poszczególnych umiejętności językowych, podzielonej na trzy podstawowe zakresy: poziom podstawowy (A1-A2), poziom samodzielności (B1-B2) i poziom biegłości (C1-C2).

Sześć poziomów odniesienia zostało szeroko przyjętych w państwach członkowskich jako standard oceny indywidualnej biegłości językowej. W szeregu państw europejskich sprawdziany biegłości językowej powiązane ze skalą CEFR są już w użyciu.

⁸ Konkluzje Rady (Dz.U. C 2006 172 str. 1)

⁹ źródło: Eurostat UOE.

¹⁰ Konkluzje Rady (Dz.U. C 2006 172 str. 1)

Komitet powiadomił Komisję, że poziomy najbardziej odpowiednio w tej skali dla potrzeb badania biegłości językowej w kształceniu średnim I stopnia (ISCED 2) oraz w kształceniu średnim II stopnia (ISCED 3) – jeśli języki obce są już nauczane na tym etapie to A1 do B2 (od *poziomu podstawowego* do *poziomu samodzielności*). Bardzo nieliczni uczniowie w tym wieku i na tym poziomie kształcenia dysponują już zdolnościami kognitywnymi pozwalającymi na osiągnięcie biegłości na poziomie wyższym niż B2. Sprawdzian uwzględniający wszystkie sześć poziomów pociągałby za sobą poważne trudności i koszty. Dlatego też proponuje się opracowanie testów obejmujących cztery poziomy od A1 do B2 w skali CEFR.

Zakresy poszczególnych poziomów CEFR są szerokie, i przejście z jednego poziomu na kolejny zajmuje uczniom dużo czasu. Różnice, jakie dzielą poszczególne poziomy – w szczególności między A2 a B1 – mogą być zbyt poważne, by ich stosowanie w przypadku początkujących i młodszych uczniów było praktyczne. Dlatego też należy opracować narzędzie pozwalające na przeprowadzenie sprawdzianu, który badałby ciągły zakres poziomów umiejętności zawierający poziomy od A1 do B2. Pozwoliłoby to również na bardziej ściśle pomiary statystycznych danych w rodzaju wariancji, przeciętnej i średniej wyników dla każdej z badanych umiejętności.

2.4. Gromadzenie danych kontekstowych

Opracowany zostanie kwestionariusz dla uczniów, nauczycieli, dyrektorów placówek oświaty i władz państwowych pozwalający na zgromadzenie danych kontekstowych, które umożliwią analizę możliwych czynników wpływających na kompetencje językowe uczniów.

Intencją jest podjęcie nie tylko samego badania kompetencji językowych, ale również badanie pozwalające na ocenę nauczania języków, metod i programów nauczania.

Dane kontekstowe umożliwią powiązanie poziomu kompetencji językowych uczniów w odniesieniu do możliwych czynników, które je determinują. Kwestie takie jak środowisko społeczno-ekonomiczne uczniów i szczególne cechy (np. status migranta, język używany w domu); dobrowolny bądź obowiązkowy charakter nauczania języka obcego; posiadane przez nauczyciela formalne wykształcenie w dziedzinie nauczania języków lub jego status rodowitego użytkownika języka; podział uczniów na *grupy o odmiennym programie* i ich płeć mogą również mieć wpływ na wyniki nauczania, dlatego powinno się gromadzić informacje na ten temat.

Takie dane kontekstowe obejmą kwestie dotyczące poszczególnych uczniów, szkół i poszczególnych programów nauczania, struktury szkolnictwa i systemów kształcenia a także polityki edukacji narodowej. Należy opracować odrębne kwestionariusze, wypełniane przez losowo wybranych uczniów, nauczycieli i dyrektorów placówek oświaty. Te kwestionariusze środowiskowe zostaną opracowane tak, by umożliwiły pogłębioną analizę, która przyniesie odpowiedzi na temat przyczyn i wyników w nabywaniu umiejętności językowych. W celu usprawnienia zestawień międzynarodowych, powinno się wykorzystać istniejące pojęcia i kategorie; należy zbadać możliwości powiązań z podobnymi badaniami międzynarodowymi – co umożliwi wieloaspektową analizę wtórną wyników.

2.5. Osoby objęte sprawdzianami w ramach badania

Ogólną łączną populację badania w ujęciu statystycznym powinni stanowić wszyscy uczniowie, którzy kontynuują naukę w ostatniej klasie poziomu kształcenia średniego I stopnia (ISCED 2) lub w drugiej klasie kształcenia średniego II stopnia (ISCED 3), o ile drugiego języka obcego nie uczą się na niższym poziomie kształcenia średniego I stopnia.

Grupą docelową jest ogólna populacja uczniów uczęszczających do tych szkół, w których uczą się języka objętego sprawdzianem.

Badanie będzie prowadzone z zachowaniem ogólnych standardów naukowych w dziedzinie dokonywania próby w badaniach międzynarodowych, dla zapewnienia wiarygodnych wyników badania, porównywalnych w skali międzynarodowej. Wielkość próby powinna uwzględniać potrzebę gromadzenia danych kontekstowych, służących analizie i wyjaśnieniu różnic między wynikami w poszczególnych państwach członkowskich. Badanie powinno mieć na celu osiągnięcie wiarygodnych i porównywalnych wyników dla możliwie jak najmniejszej próbki.

Zgodnie z konkluzjami Rady¹¹ badanie ma na celu zebranie danych z reprezentatywnej próbki spośród wszystkich uczniów objętych obowiązkową oświatą i szkoleniem, kończących ostatnią klasę kształcenia średniego I stopnia (ISCED 2). W przypadku gdy drugiego języka obcego nie uczą się przed końcem ISCED 2, próbka uczniów powinna być dobrana spośród uczniów na poziomie **kształcenia średniego II stopnia (ISCED 3)**.

Co do kwestii, na którym etapie **kształcenia średniego II stopnia** powinni znajdować się uczniowie poddawani badaniu, w opinii komitetu powinno się zbierać dane o uczniach drugiej klasy placówek **kształcenia średniego II stopnia ISCED 3**. Niektórzy z uczniów kończą swoją edukację przed ukończeniem poziomu ISCED 3, lub – jak to ma miejsce w wielu państwach – kontynuują naukę w placówkach, gdzie języki obce nie są wykładane. Co więcej, w ostatniej klasie kształcenia gimnazjalnego uczniowie i nauczyciele są szczególnie skoncentrowani na przygotowaniu do egzaminów końcowych i mogą być mniej chętni do współpracy w ramach badania. Pierwszy rok **kształcenia średniego II stopnia** uważany jest za przedwczesny, ponieważ w niektórych krajach uczniowie zaczynają naukę drugiego języka obcego dopiero w drugiej klasie. Na podstawie opinii komitetu badanie powinno obejmować dane uczniów drugiej klasy ISCED 3 w przypadku krajów, gdzie drugiego języka obcego nie uczą się przed końcem ISCED 2.

W świetle opinii komitetu badanie powinno badać jedynie uczniów uczęszczających do szkół, gdzie badane języki są wykładane.

Wiek uczniów kończących poziom ISCED 2 oraz uczęszczających do drugiej klasy ISCED 3 jest zróżnicowany w poszczególnych państwach członkowskich. W chwili ukończenia ISCED 2 uczniowie mają od 14 do 16 lat. Przedział wiekowy w którym wprowadza się pierwszy i drugi język obcy także się różni w zależności od państwa członkowskiego. Dlatego też wiek i czas kontynuowania nauki języka obcego nie będą takie same u wszystkich uczniów objętych badaniem. Komitet podkreśla konieczność uwzględnienia tego faktu w analizie wyników badania.

¹¹ Konkluzje Rady (Dz.U. C 2006 172 str. 1).

2.6. Narzędzia testujące

Państwom uczestniczącym w badaniu powinno się udostępnić zarówno testy z użyciem komputera oparte na oprogramowaniu *open source*, jak również testy w formie papierowej. Narzędzie testujące powinny być elastyczne i umożliwiać badanie adaptacyjne.

W ciągu minionych lat zebrano pewne międzynarodowe doświadczenia z komputerowymi badaniami umiejętności. Test internetowy DIALANG obejmuje obecnie testy diagnostyczne w 14 różnych językach europejskich. Badania międzynarodowe takie jak PISA i TIMSS pozwoliły na przeprowadzenie pewnych badań pilotażowych z wykorzystaniem testów komputerowych. Państwa członkowskie mają doświadczenia w pracy w ramach sieci na oprogramowaniu typu *open source*. Przeprowadzenie całego badania przy użyciu testów komputerowych byłoby znaczącym dokonaniem w skali europejskiej.

Narzędzie testujące powinno się udostępnić krajom, z możliwością dostosowania do krajowych potrzeb poza samym badaniem, dlatego też powinno być ono oparte na oprogramowaniu *open source*¹².

Testy komputerowe stawiają spore wyzwanie w porównaniu do tradycyjnych metod sprawdzianów opartych na testach w formie papierowej. Umiejętności rozumienia (ze słuchu i tekstów pisanych) są znacznie prostsze do wprowadzenia i oceny za pomocą komputera, aniżeli umiejętności twórcze w rodzaju pisania. Komitet podkreślił szereg potencjalnych trudności w wykorzystaniu testów komputerowych powiązanych z kwestiami kompatybilności oprogramowania, dostępnej przepustowości łącz internetowych i szybkości komputerów, a także umiejętności pisania na klawiaturze u uczniów. **Jednocześnie prowadzenie sprawdzianu przy użyciu komputera przynosi liczne korzyści, ułatwiając na przykład** ocenianie i kodowanie autorów prac, jak również przyspieszając obróbkę statystyczną danych, która jest pewniejsza, a **tym samym bardziej skuteczna**. Sprawdziany oparte na testach komputerowych uważa się ponadto za lepsze narzędzie dla potrzeb testów adaptacyjnych, w przypadku których wybór pytań zadawanych egzaminowanym uczniom dostosowany jest często do poziomu umiejętności danej osoby.

Opracowanie narzędzi służących do testów komputerowych jest znacznie kosztowniejsze niż w przypadku tradycyjnych testów w formie papierowej – jednak koszty te należy rozpatrywać w kontekście korzyści bardziej sprawnego wdrażania badania i poprawy możliwości dostosowania testów do potrzeb poszczególnych krajów i dalszego dopracowania narzędzia testującego do ewentualnych kolejnych badań.

W związku z tym wprowadzenie testów z użyciem komputera byłoby idealnym posunięciem w kontekście badania. Komitet podkreśla jednakże zróżnicowany poziom gotowości poszczególnych krajów do wprowadzenia testów z użyciem komputera. Badanie powinno polegać na testach papierowych z towarzyszeniem opcjonalnych lub uzupełniających testów z użyciem komputera.

¹² Działający przy Wspólnym Centrum Badawczym w Isprze Ośrodek badań nad uczeniem się przez całe życie (CRELL) prowadzi obecnie badania i projekt rozwojowy w dziedzinie komputerowych narzędzi oceny umiejętności oparte na oprogramowaniu *open source*, uwzględniający obecnie prowadzone na tym polu badania.

2.7. Wykonanie badania – koszty

Koszt wykonania badania w poszczególnych krajach będzie zależał od jego ostatecznego kształtu. W badaniu powinno się wykorzystać wiedzę i doświadczenia krajowe w celu wykorzystania efektu skali. Koszty międzynarodowe zostaną pokryte ze środków Unii Europejskiej.

Poziom kosztów krajowych międzynarodowych badań w dziedzinie badanych możliwości zależy w szczególności od wykorzystanych metod, wielkości próby, liczby badanych umiejętności i wykorzystanych kwestionariuszy kontekstowych. Koszty krajowe takich badań obejmują w szczególności wdrożenie testów w państwach członkowskich, powołania i działalność struktur wsparcia organizacyjnego, szkolenie krajowych i szkolnych koordynatorów i egzaminatorów, druk testów, kodowanie wyników testów, procedury zapewnienia jakości i potrzeby w zakresie tłumaczenia.

Struktura oraz koszty międzynarodowych badań umiejętności uczniowskich w rodzaju PISA i TIMSS można wykorzystać jako odniesienie dla oszacowania kosztów badania. Komitet sądzi jednak, że badanie może być bardziej kosztowne od innych badań międzynarodowych, jako zawierające testy rozumienia ze słuchu, i z uwagi na bardziej złożoną organizację badania, w którym będzie brało udział więcej uczestników, które obejmie większy zakres poziomów i więcej dziedzin, aniżeli miało to miejsce w przypadku innych badań międzynarodowych.

Komitet omówił możliwość wykorzystania istniejących krajowych umiejętności, doświadczenia i struktur organizacyjnych w celu wdrożenia badania, tym samym zapewniając wykorzystanie efektu skali (zob. niżej).

Koszty międzynarodowe badania mają zostać pokryte przez Unię Europejską, ze środków programu „Uczenie się przez całe życie” (2007-2013), w porozumieniu z komitetem programowym. Koszty międzynarodowe obejmują koszty związane z opracowaniem testów, koordynacją i działaniami kontynuującymi testy pilotażowe, wyznaczeniem próby i metod jej wyboru, opracowaniem i koordynacją całego zestawu testów, jak również z analizą oraz sprawozdaniem z wyników.

Wszelkie decyzje dotyczące badania a pociągające za sobą koszty na poziomie krajowym będą podejmowane w ścisłej współpracy z komitetem i państwami członkowskimi.

2.8. Krajowe struktury organizacyjne służące wykonaniu badania

Uczestniczące kraje powinny zadbać o udostępnienie odpowiednich struktur organizacyjnych dla potrzeb przeprowadzenia badania.

Państwa członkowskie powinny podjąć inicjatywę w celu udostępnienia koniecznych struktur organizacyjnych dla wykonania badania i dla określenia od samego początku zakresu odpowiedzialności. Większość państw członkowskich ma doświadczenia z badań krajowych lub uczestniczyła w podobnych badaniach międzynarodowych i może wykorzystać te doświadczenia. Doświadczenia z badań takich jak PISA i TIMSS mogą posłużyć za podstawę do zaplanowania struktur organizacyjnych na szczeblu krajowym, a konieczne umiejętności i doświadczenia mogą być w wielu przypadkach zapewnione przez krajowych ekspertów z doświadczeniem z takich badań. Dlatego też powinno się wykorzystać kompetencje i struktury już istniejących służb.

2.9. Wykonanie badania

Komisja podejmie działania zmierzające do opracowania badania kompetencji językowych. Prace techniczne powinny ruszyć w marcu 2007 r., tak aby badania mogły zostać przeprowadzone z początkiem roku 2009.

Komisja rozpocznie prace nad narzędziami testującymi i wykonaniem badania. Określi metody wyboru próby i kryteria selekcji uczestniczących instytucji oraz egzaminowanych, w razie potrzeby zapewniając uzgodnienia ze stosownymi władzami, i dopilnuje, by ogólne międzynarodowe standardy jakości w tych dziedzinach były zachowane. Opracuje i wdroży badanie, zbierze dane i podda je analizie, a następnie sporządzi wyniki końcowe. Prace będą prowadzone w ścisłej współpracy z komitetem i państwami członkowskimi.

Komitet twierdzi, że badanie powinno być przeprowadzone w pierwszej połowie roku kalendarzowego, a nie z początkiem roku szkolnego. Dlatego pierwsze badanie zostanie wykonane w ciągu pierwszych miesięcy 2009 r.

W celu umożliwienia przeprowadzenia testów z początkiem 2009 r., prace przygotowawcze powinny ruszyć w marcu 2007 r. Pozwoli to na opracowanie testów właściwych i pilotażowych, które zostaną przeprowadzone wiosną 2008 r. Na podstawie doświadczeń testów pilotażowych, pełne testy zostaną opracowane i przeprowadzone w państwach członkowskich z początkiem roku 2009.

Komitet będzie kontynuował spotkania przez cały ten okres, ściśle współpracując z Komisją na wszystkich etapach rozwoju i wdrożenia badania¹³.

3. WNIOSEK

Komisja zachęca Radę do uwzględnienia proponowanych ram badania przedstawionych w niniejszym komunikacie, w odniesieniu do następujących zagadnień:

- umiejętności objęte badaniem
- języki objęte badaniem
- objęte poziomy CEFR
- gromadzenie danych kontekstowych
- docelowa i łączna populacja badania
- opracowanie narzędzi testujących, zarówno z użyciem komputera, jak w formie papierowej
- wykonanie badania

Na tej podstawie Komisja będzie mogła wszcząć prace przygotowawcze do badania. Odbędzie się to w ścisłej współpracy z komitetem i państwami członkowskimi. Narzędzia testujące powinno się opracować mając na uwadze wykonanie badania z początkiem roku 2009.

¹³ Zasoby finansowe i ludzkie badania mającego na celu wskaźnik znajomości języków obcych zostały już określone w załączniku finansowym do dokumentu COM (2005) 356, wersja ostateczna.

ZAŁĄCZNIK

Skład Komitetu Konsultacyjnego ds. europejskiego wskaźnika kompetencji językowych

Państwo	Organizacja	Tytuł	Nazwisko	Imię
	Rada Europy	Pani	Sheils	Joseph
	Eurydice	Pani	Baidak	Nathalie
Austria	Österreichisches Sprachen-Kompetenz-Zentrum	Pani	Abuja	Gunther
Belgia (Region Flandrii)	Flemish Department for Education and Training - Curriculum Division	Pani	Raes	Nicole
Belgia (wspólnota niemiecka)			<i>brak nominacji</i>	
Belgia (wspólnota francuska)	Service général de pilotage du système éducatif	Pani	Woolf	Alain
Bulgaria			<i>brak nominacji</i>	
Cypr	Ministry of Education and Culture	Pani	Tofaridou	Efrosyni
Republika Czeska	Institute for Information on Education	Pani	Kramplova	Iveta
Dania	Ministry of Education, International unit	Pani	Andersen	Pernille Skou Brønner
Estonia	National Examination and Qualification Center	Pani	Sõstar	Kersti
Finlandia	Finnish National Board of Education	Pani	Mustaparta	Anna-Kaisa
Francja	Ministère de l'Education Nationale, de l'Enseignement Supérieur et de la Recherche	Pani	Monnanteuil	François
Niemcy	Deutsches Institut für Internationale Pädagogische Forschung (DIPF)	Pani	Klieme	Eckhard
Niemcy (zastępstwo)	Deutsches Institut für Internationale Pädagogische Forschung (DIPF)	Pani	Hesse	Hermann-Günter
Grecja	Ministry of National Education and Religious Affairs	Pani	Papadakis	Nikolaos
Grecja	Greek Unit of the Eurydice Network, Ministry of National Education and Religious Affairs	Pani	Papamanolis	Nikos
Węgry	ELTE University - National Institution of Public Education	Pani	Major	Eva
Węgry	Ministry of Education	Pani	Kádár-Fülöp	Judit

Irlandia	Centre for Language and Communication Studies	Pan	Little	David
Włochy	Directorate-General for Foreign Affairs, Ministry of Education	Pan i	Di Nicuolo	Giulia
Łotwa	Ministry of Education and Science	Pan	Mankovs	Leonīds
Łotwa	The Centre for Curriculum Development and Examinations	Pan i	Muceniece	Gundega
Litwa	Education Development Centre, Ministry of Education and Science	Pan i	Jariene	Raimonda
Luksemburg	Ministère de l'Éducation et de la Formation professionnelle	Pan	Fandel	Jean-Claude
Malta	Ministry for Education, Youth and Employment	Pan	Camilleri	George
Niderlandy	Hesta Advies - en Vertaalbureau	Pan	Molenaar	Peter
Polska	Ministerstwo Edukacji Narodowej	Pan	Poszytek	Paweł
Portugalia	Faculdade de Psicologia e Ciências da Educação, Universidade de Lisboa	Pan i	Peralta	Helena
Rumunia	National Institute for Educational Sciences	Pan	Nasta	Dan Ion
Słowacja	National Institute for Education, Department of foreign Languages	Pan i	De Jaegher	Darina
Słowenia			<i>nominacja następcy w toku</i>	
Hiszpania	Ministerio de Educación y Ciencia - Instituto de Evaluación (IE)	Pan i	Tovar Sánchez	Carmen
Szwecja	Skolverket - Swedish National Agency for Education	Pan	Lagergren	Tommy
Zjednoczone Królestwo	Strategic Analysis and Data Services Group - Department for Education and Skills	Pan	Leman	Steve
Zjednoczone Królestwo (Walia)	Universytet w Swansea	Pan	Meara	Paul
Zjednoczone Królestwo (Szkocja)	Scottish Qualifications Authority	Pan	Van Krieken	Robert